

Menneskesyn

Omsorgssvigt af udviklingshæmmede.

Så er den gal igen indenfor det sociale område. Og så skal jeg da lige love for, at de forskellige eksperter kommer på banen.

Socialcheferne står i kø for at love flere tilsyn.

Rektor ved Odense Socialpædagogiske Seminarium (Tom K. Poulsen) udtaler til Fyns Stiftstidende:

"En del af problemerne kan tilskrives manglende specialisering på pædagoguddannelsen, hvor de studerende har samme fag uanset, om de skal passe bølger eller svært handicappede. Jeg kan ikke lide at sige det. Men når de studerende tager herfra, har vi ikke kvalificeret dem 100 procent til job med tunge handicappede som på Strandvejen."

Næstformand i Socialpædagogerne's Landsforbund (Anne Sonne) udtaler til Avisen Urban 16-2-07:

Den nye pædagoguddannelse som indføres til august, er et skridt i den rigtige retning, men det er ikke nok til at undgå omsorgssvigt over for handicappede, som det blev set på Strandvejen. Der er brug for langt mere specialisering. Med den nye uddannelse risikerer vi, at pædagogerne efter tre et halvt års uddannelse ikke står med de kompetencer, der skal til for at leve op til kravene i serviceloven. Der er brug for en selvstændig

dig uddannelse på det sociale område, for der er himmelråbende forskel på, om man arbejder med små børn eller med voksne handicappede."

Så er det, at jeg spørger, har denne rektor og denne næstformand givet deres mening tilkørende overfor de involverede instanser. Heller skal deres udtalelser kun ses i lyset af den medie storm der raser i øjeblikket.

Så snart der opstår et problem af denne art, så råber alle på mere uddannelse. Det lader til, at vi i dag tror, at mere uddannelse er løsningen på alle problemer. Jeg tillader mig hermed at anfægte dette.

Selvfolgelig er der en forskel både fysisk og psykisk på, om man passer små børn eller voksne handicappede. Men det vigtigste af alt, det er, hvordan vi behandler andre mennesker. Den måde vi handler på, afspejler hvilket menneskesyn vi er i besiddelse af.

Glæds man virkelig brønder for at hjælpe handicappede til at få en god tilværelse, så klare man også de faglige opgaver der følger med. Omvendt, hvor meget hjælper det så, at mennesker der er uden den store medfølelse for andre, de får en længere uddannelse.

Den gruppe af mennesker der brønder for opgaven er desværre ikke stor nok til at dække behovet.
Hvad kan vi så gøre?

Når kunne jo først og fremmest sørge for:
at der var nok personale
at der bliver givet en ordentlig løn
at der er en synlig leder med forstand på personale-
pleje der også vil gå først som en human rollemodel

Denne ønskeleder ville også få øje på de medarbejder
der var udbændte. Det kunne være, at disse medarbej-
dere "bare" trængte til luftforandring. De kunne komme
tilbage på et senere tidspunkt hvis det var deres
ønske. Det er sundt at se andre græsgrange og få
nye oplevelser, især indenfor det sociale område.

Med venlig hilsen

Nær Poulsen

Liseegårdsvej 5

2650 Glødsbølle